

Riksdagens svar på regeringens proposition med förslag till lagar om ändring av 21 kap. rättegångsbalken, 9 kap. 8 och 9 § lagen om rättegång i brottmål samt 19 § tingsrättslagen

Till riksdagen har överlämnats regeringens proposition nr 107/1998 rd med förslag till lagar om ändring av 21 kap. rättegångsbalken, 9 kap. 8 och 9 § lagen om rättegång i

brottmål samt 19 § tingsrättslagen. Riksdagen, som i ärendet mottagit lagutskottets betänkande nr 26/1998 rd, har antagit följande lagar:

Lag

om ändring av 21 kap. rättegångsbalken

I enlighet med riksdagens beslut upphävs i rättegångsbalken 21 kap. 15 §, sådan den lyder i lag 1013/1993, ändras 1 och 2 §, 8 § 1 mom. och 14 § 1 och 2 mom., sådana de lyder i nämnda lag 1013/1993, samt fogas till kapitlet nya 8 a—8 c §, som följer:

21 kap.

Om rättegångskostnader

1 §

Den part som förlorar målet är skyldig att ersätta alla motpartens skäligena rättegångskostnader som föranletts av nödvändiga åtgärder, om inte något annat bestäms i lag.

2 §

I ett mål där förlikning inte är tillåten skall parterna själva svara för sina rättegångskostnader, om det inte finns särskilda skäl att ålägga den ena parten att helt eller delvis ersätta motpartens kostnader.

8 §

Ersättningsbara rättegångskostnader är kostnaderna för förberedande av rättegången och för utförande av talan vid domstolen samt för ombudets eller biträdets arvode. Ersättning betalas också för det arbete som

rättegången föranlett parten och för förlust som direkt ansluter sig till rättegången.

8 a §

Om målet rättsligt varit så oklart att den förlorande parten haft grundad anledning till rättegång, kan domstolen förordna att parterna själva helt eller delvis skall svara för sina rättegångskostnader.

8 b §

Om det, med beaktande av de omständigheter som lett till rättegång, parternas ställning och sakens betydelse, bedömt som en helhet vore uppenbart oskäligt att förplikta parten att ersätta motpartens rättegångskostnader, kan domstolen på tjänstens vägnar sänka beloppet av de rättegångskostnader som parten skall dömas att betala.

8 c §

I mål som gäller fordran eller vräkning och som avgörs enligt 5 kap. 13 eller 14 § genom tredskodom utan fortsatt förberedelse, skall domstolen på tjänstens vägnar och med beaktande av den arbetsmängd som krävts för uppsättande av stämningsansökan, fordringsbeloppet och nödvändiga kostnader pröva beloppet av de rättegångskostnader som motparten skall dömas att ersätta.

Justitieministeriet utfärdar närmare bestämmelser om grunderna för beloppen av de rättegångskostnader som döms ut enligt denna paragraf.

14 §

Yrkande på ersättning för rättegångskostnaderna skall framställas innan behandlingen

av målet har slutförts. I yrkandet skall beloppet av rättegångskostnaderna och grunderna för dem specificeras.

Avgörandet beträffande rättegångskostnaderna skall meddelas samtidigt som domstolen avgör målet. I avgörandet skall de kostnader och arvoden som skall ersättas uppges särskilt. Om huvudsaken avgörs vid förberedelsen, kan avgörandet beträffande rättegångskostnader meddelas samtidigt också när de har förblivit stridiga, om inte utredningen av deras belopp anses kräva huvudförhandling för upptagning av muntlig bevisning.

Denna lag träder i kraft den

Lag

om ändring av 9 kap. 8 och 9 § lagen om rättegång i brottmål

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 juli 1997 om rättegång i brottmål (689/1997) 9 kap. 8 § 2 mom. och 9 § som följer:

9 kap.

Om rättegångskostnader

8 §

Om målsägandens skyldighet att ersätta svarandens rättegångskostnader och målsägandens rätt att av svaranden få ersättning för sådana kostnader när målsäganden förenat sig om allmänna åklagarens åtal gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 21 kap. rättegångsbalken. Målsäganden svarar dock endast för de särskilda kostnader som föranletts av att han utnyttjat sin talerätt. Om skyldighet för den som företräder eller är

ombud eller biträde för en målsägande, som har förenat sig om allmänna åklagarens åtal, att solidariskt med målsäganden ersätta dessa kostnader gäller i tillämpliga delar vad som bestäms i 21 kap. 6 § rättegångsbalken.

9 §

Vad som i 21 kap. 8 § 2 mom., 12 och 13 §, 14 § 2 mom. samt 16 § rättegångsbalken bestäms om tvistemål skall i tillämpliga delar gälla även i brottmål.

Denna lag träder i kraft den

Lag**om ändring av 19 § tingsrättslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i tingsrättslagen av den 28 juni 1993 (581/1993) 19 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 1326/1994, som följer:

19 §

Lagmannen kan skriftligen förordna någon som hör till kanslipersonalen och som har svurit en ed som motsvarar domarens eller avlagt motsvarande försäkran samt har den utbildning som uppgiften kräver och tillräcklig skicklighet för uppgiften att

- 1) avgöra inskrivningsärenden enligt 5 kap. 1 § jordabalken (540/1995),
- 2) i mål enligt 5 kap. 3 § rättegångsbalken
 - a) meddela tredskodom,
 - b) meddela avgörande om rättegångskostnader med stöd av 21 kap. 8 c § rättegångsbalken samt meddela dom när svaranden har medgett käromålet, samt

c) fatta beslut om att avskriva målet när käranden har återkallat talan och svaranden inte yrkar på avgörande,

3) registrera förmynderskap,

4) avgöra en ansökan om äktenskapsskillnad med stöd av 25 § 1 mom. äktenskapslagen, om båda makarna har hemort i Finland, samt att

5) registrera äktenskapsförord.

 Denna lag träder i kraft den

 Helsingfors den 10 februari 1999
